

62020CJ0241

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. liepos 15 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas darbuotojų judėjimas – Laisvas kapitalo judėjimas – Pajamų mokestis – Teisės aktai dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo – Pajamos, gaunamos kitoje nei gyvenamosios vietos valstybėje narėje – Atleidžiamos nuo mokesčio sumos apskaičiavimo tvarka gyvenamosios vietos valstybėje narėje – Tam tikrų mokesčių lengvatų dalies praradimas“

Byloje C-241/20

dėl tribunal de première instance du Luxembourg (Belgija) 2020 m. balandžio 1 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2020 m. birželio 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

BJ

prieš

Belgijos valstybę

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai C. Toader, M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinį advokatą J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

–

BJ, atstovaujamo advokatų N. Lequeux,

–

Belgijos vyriausybės, atstovaujamų C. Pochet, P. Cottin ir S. Baeyens,

–

Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamų M. K. Bulterman ir M. A. M. de Ree,

–

Europos Komisijos, atstovaujamų W. Roels ir V. Uher,

atsižvelg?s ? sprendim?, priimt? susipažinus su generalin?s advokat?s nuomone, nagrin?ti byl? be išvados,

priima š?

Sprendim?

1

Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l SESV 45 straipsnio, 63 straipsnio 1 dalies ir 65 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrin?jant BJ ir Belgijos valstyb?s gin?? d?l dalies mokes?i? lengvat?, ? kurias BJ b?t? tur?j?s teis?, jei visas savo pajamas b?t? gav?s Belgijoje, praradimo.

Teisinis pagrindas

Belgijos ir Liuksemburgo mokes?i? sutartis

3

1970 m. rugs?jo 17 d. Liuksemburge pasirašytos Belgijos Karalyst?s ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogyst?s sutarties d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo ir kai kuri? kit? pajam? bei turto mokes?i? klausim? suderinimo (toliau – Belgijos ir Liuksemburgo mokes?i? sutartis) 6 straipsnio „Pajamos iš nekilnojamojo turto“ 1 dalyje nustatyta:

„Pajamos iš nekilnojamojo turto apmokestinamos toje susitarian?iojoje šalyje, kurioje šis turtas yra.“

4

Šios sutarties 15 straipsnio „Nesavarankiškas darbas“ 1 dalyje numatyta:

„Nepažeidžiant 16, 18, 19 ir 20 straipsni? nuostat?, darbo užmokestis ir kiti panaš?s mok?jimai, kuriuos susitarian?iosios valstyb?s rezidentas gauna kaip pagal darbo sutart? dirbantis darbuotojas, apmokestinami tik šioje valstyb?je, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje susitarian?iojoje valstyb?je. Jei darbas atliekamas joje, šiuo pagrindu gautas darbo užmokestis apmokestinamas toje kitoje valstyb?je.“

5

Min?tos sutarties 23 straipsnio „Dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatos“ 2 dalies 1 punkte nustatyta:

„Belgijos rezident? atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

1)

pajamos iš Liuksemburgo, išskyrus 2 ir 3 punktuose nurodytas pajamas, ir Liuksemburge esantis turtas, kuris apmokestinamas šioje valstybėje pagal pirmesnius straipsnius, Belgijoje yra atleidžiami nuo mokesčių. Šiuo atleidimu nuo mokesčių neribojama Belgijos teisė nustatant savo mokesčių tarifą atsižvelgti į šitaip nuo mokesčių atleistas pajamas ir turto dalis.“

6

Tos pačios sutarties 24 straipsnio „Nediskriminavimas“ 4 dalies a punkte nustatyta:

„Belgijoje gyvenančio fizinio asmens, kurio daugiau nei 50 % pajamų iš profesinės veiklos pagal 7 ir 14–19 straipsnius yra apmokestinamos Liuksemburge, šioje valstybėje pagal Sutarties 6, 7 ir 13–19 straipsnius apmokestinamos pajamos jo prašymu yra apmokestinamos vidutiniu mokesčio tarifu, kuris, atsižvelgiant į jo padėtį ir šeimos išlaikymo išlaidas bei bendras jo pajamas, jam būtų taikomas, jeigu jis būtų Liuksemburgo rezidentas.“

Belgijos teisė

7

Code des impôts sur les revenus 1992 (1992 m. Pajamų mokesčio kodeksas; redakcija, taikyta klostantis pagrindinės bylos aplinkyboms; toliau – 1992 m. CIR) reglamentuojamos nuo mokesčio atleistos pajamos.

8

Mokesčio lengvatos už ilgalaikius indėlius ir išlaidas, patirtas siekiant taupyti elektros energiją gyvenamosiose patalpose, reglamentuojamas atitinkamai šio kodekso 145/1 ir 145/24 straipsniuose.

9

Minuto kodekso 155 straipsnio pirma pastraipa suformuluota taip:

„Apskaičiuojant mokestį atsižvelgiama į pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuo mokesčio atleidžiamas pajamas, o mokestis proporcingai sumažinamas, atsižvelgiant į tai, kokią visą pajamų dalį sudaro nuo mokesčio atleistos pajamos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

10

2006–2011 mokestiniais metais BJ, Belgijos rezidentas mokesčių tikslais, dirbo pagal darbo sutartį Liuksemburge.

11

Be to, BJ yra Liuksemburge esančio buto, išnuomoto fiziniam asmeniui kaip gyvenamoji patalpa, ir dviejų Belgijoje esančių nekilnojamojo turto vienetų savininkas.

12

Pagal Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutarties 6 straipsnio 1 dalį ir 15 straipsnio 1 dalį BJ Liuksemburge gautos pajamos iš nekilnojamojo turto ir profesinės veiklos buvo apmokestinamos Liuksemburge; jos apmokestintos šioje šalyje pagal šios sutarties 24 straipsnio 4 dalies a punktą.

13

Pagal šios sutarties 23 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir 1992 m. CIR 155 straipsnį šias pajamas, atleistas nuo mokesčių Belgijoje, pirma, buvo atsižvelgta nustatant mokestį šioje valstybėje narėje. Antra, taip nustatytam mokesčiui pritaikytos mokesčio lengvatos dėl nuo mokesčio atleistos pajamų dalies, ilgalaikio indėlio ir išlaidų, siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, numatytos atitinkamai 1992 m. CIR 131 straipsnyje, 145/1 ir 145/24 straipsniuose. Trečia, pagal 1992 m. CIR 155 straipsnį šis mokestis proporcingai sumažintas atsižvelgiant į tai, kokią visą BJ pajamų dalį sudaro atleistos nuo mokesčio pajamos iš Liuksemburgo.

14

Belgijos mokesčių administratoriui pateiktais skundais BJ ginėjo šie dviejų mokesčio lengvatų kategorijų taikymo eiliškumą, teigdamas, kad mokesčio lengvatos dėl pajamų, kurios atleistos nuo mokesčių pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, taikymas ne prieš, bet po mokesčio lengvatų dėl nuo mokesčio atleistos pajamų dalies, ilgalaikio indėlio ir išlaidų, patirtų siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, neleidžia jam visiškai pasinaudoti šiomis mokesčių lengvatomis, kurias turi teisę pagal Belgijos teisės aktus, todėl praranda jų dalį, proporcingą nuo mokesčio atleistoms Liuksemburgo pajamoms.

15

Kai šie skundai buvo atmesti, BJ kreipėsi į tribunal de première instance du Luxembourg (Liuksemburgo pirmosios instancijos teismas, Belgija), prašydamas suteikti visas nagrinėjamas mokesčių lengvatas. Šio teismo teigimu, didžioji dalis šių lengvatų buvo prarasta, nes pritaikius minėtas lengvatas tik labai nedaug sumažėjo Belgijoje gautoms BJ pajamoms taikomas mokestis.

16

Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visą pirma klausia, ar SESV 45 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiamos tokios nacionalinės mokesčių teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje. Jeigu taip, toliau jis norėtų sužinoti, ar tam tikros pagrindinės bylos aplinkybės gali turėti įtakos šiam aiškinimui. Galiausiai šiam teismui taip pat kyla klausimas, ar atsižvelgiant į tai, kad BJ gauna pajamų iš Liuksemburge turimo buto nuomos, SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos tokios teisės normos.

17

Šiomis aplinkybėmis tribunal de première instance du Luxembourg (Liuksemburgo pirmosios instancijos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1.

Ar pagal SESV 45 straipsnį draudžiami tokie teisės aktai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, neatsižvelgiant į tai, ar jų nuostatos buvo perkeltos į dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, pagal kuriuos apskaituojant mokesčių mokėtojo gyvenamosios vietos valstybėje mokėtiną pajamų mokestį jis praranda dalį pajamų, atleistą nuo mokesčio, ir kitas asmenines mokesčių

lengvatas (pavyzdžiui, mokesčio lengvatą dėl ilgalaikio indėlio, t. y. pagal gyvybės draudimo sutartį sumokėtą moką, ir mokesčio lengvatą dėl išlaidų, patirtų siekiant taupyti elektros energiją) dėl to, kad atitinkamais metais taip pat gavo darbo užmokestį kitoje valstybėje narėje, kurioje šis užmokestis buvo apmokestintas?

2.

Jeigu pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar atsakymas nesikeičia, jeigu savo gyvenamosios vietos valstybėje mokesčio mokėtojas negauna reikšmingų – kiekybiškai ar proporcingai – pajamų, tačiau ši valstybė vis dėlto gali jam suteikti šias mokesčio lengvatas?

3.

Jeigu antrąjį klausimą atsakoma teigiamai, ar atsakymas nesikeičia, jeigu pagal gyvenamosios vietos valstybės ir kitos valstybės sudarytą dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį toje kitoje valstybėje apmokestinant pajamas mokesčio mokėtojui buvo suteiktos asmeninės mokesčio lengvatos, numatytos tos kitos valstybės narės mokesčio teisės aktuose, tačiau šios mokesčio lengvatos neapima tam tikrų mokesčio lengvatų, kurias mokesčio mokėtojas iš esmės turi teisę gyvenamosios vietos valstybėje?

4.

Jeigu trečiąjį klausimą atsakoma teigiamai, ar atsakymas nesikeičia, jeigu, nepaisant šio skirtumo, mokesčio mokėtojui toje kitoje valstybėje narėje taikoma mokesčio lengvata, kuri yra bent jau ne mažesnė už tą, kurią jis prarado savo gyvenamosios vietos valstybėje narėje?

5.

Ar atsakymai į klausimus yra vienodi atsižvelgiant į [SESV 63 straipsnio 1 dalį ir 65 straipsnio 1 dalies a punktą] dėl tokių teisės aktų, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, neatsižvelgiant į tai, ar į nuostatos buvo perkeltos į dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, pagal kuriuos apskaičiuojant mokesčio mokėtojo gyvenamosios vietos valstybėje mokėtiną pajamų mokestį mokesčio mokėtojas praranda dalį pajamų, atleistą nuo mokesčio, ir kitas asmenines mokesčio lengvatas (pavyzdžiui, mokesčio lengvatą už ilgalaikius indėlius, t. y. pagal gyvybės draudimo sutartį sumokėtas mokesčio lengvatą už išlaidas, patirtas siekiant taupyti elektros energiją) dėl to, kad atitinkamais metais taip pat gavo pajamų nuomodamas nekilnojamąjį turtą, kurio savininkas jis yra kitoje valstybėje narėje, ir joje tas turtas buvo apmokestintas“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

18

Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės mokesčio teisės normos, kurias taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčio mokėtojas, apskaičiavus jo pajamų mokestį minėtoje valstybėje narėje, praranda dalį jos suteikiamų mokesčio lengvatų dėl to, kad gauna atlyginimą už darbą pagal darbo sutartį kitoje valstybėje narėje, apmokestinamą šioje valstybėje narėje ir atleidžiamą nuo mokesčio gyvenamosios vietos valstybėje narėje remiantis dvišale sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

19

Pirmiausia reikia patikrinti, ar SESV 45 straipsnis taikytinas pagrindinėje byloje.

20

Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis suformuota jurisprudencija visi Sąjungos piliečiai, nepaisant jų gyvenamosios vietos ir pilietybės, kurie naudojosi laisvo darbuotojų judėjimo teise ir vykdė profesinę veiklą kitoje nei jų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, patenka į SESV 45 straipsnio taikymo sritį (2017 m. birželio 22 d. Sprendimo Bechtel, C-20/16, EU:C:2017:488, 32 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

21

Nagrinėjamu atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ieškovas pagrindinėje byloje gyvena Belgijoje ir pagrindinėje byloje nagrinėjama mokestiniais metais dirbo pagal darbo sutartį Liuksemburge.

22

Taigi ieškovo pagrindinėje byloje situacija patenka į SESV 45 straipsnio taikymo sritį.

23

Padarius šį pirminį patikslinimą reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, visos SESV nuostatos laisvo asmenų judėjimo srityje skirtos Sąjungos piliečiams ir visiems profesinės veiklos vykdymui Sąjungos teritorijoje palengvinti ir jomis draudžiamos priemonės, dėl kurių šie piliečiai gali patekti į nepalankią padėtį, kai kitos valstybės narės teritorijoje nori vykdyti ekonominę veiklą (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo de Groot, C-385/00, EU:C:2002:750, 77 punktą ir nurodyta jurisprudencija; 2017 m. birželio 22 d. Sprendimo Bechtel, C-20/16, EU:C:2017:488, 37 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

24

Taigi pagal SESV 45 straipsnį draudžiamos visos nacionalinės priemonės, kurios gali kliudyti Sąjungos piliečiams pasinaudoti šiame straipsnyje garantuojama pagrindine laisve arba dėl kurių toks naudojimasis gali tapti mažiau patrauklus (2019 m. spalio 10 d. Sprendimo Krah, C-703/17, EU:C:2019:850, 41 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

25

Be to, būtent gyvenamosios vietos valstybės narė iš esmės turi suteikti mokesčių mokėtojui visas mokesčių lengvatas dėl jo asmeninės ir šeiminės padėties, nes, išskyrus tam tikras išimtis, ši valstybės narė gali geriausiai įvertinti asmeninį tokio mokesčių mokėtojo galimybę mokėti mokesčius, kurių lemia visos jo pajamos ir profesinė bei šeiminė padėtis, nes toje valstybėje yra jo asmeniniai ir turtiniai interesai centras (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo Jacob ir Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205, 26 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

26

Iš to matyti, kad būtų Belgijos Karalystė, kaip ieškovo pagrindinėje byloje gyvenamosios vietos valstybė narė, turi suteikti jam visas mokesčių lengvatas, susijusias su jo asmenine ir šeimine padėtimi.

27

Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokesčių lengvatas, t. y. dėl nuo mokesčių atleistos pajamų dalies, ilgalaikio indėlio ir išlaidų, patirtų siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, Teisingumo Teismas pripažino susijusiomis su asmenine ir šeimine mokesčių mokėtojo padėtimi (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo Jacob ir Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205, 33, 40 ir 41 punktai).

28

Pagrindinėje byloje nagrinėjamuose Belgijos mokesčių teisės aktuose numatyta, kad pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo atleistos nuo mokesčių pajamos visų pirma traukiamos iš mokesčių bazės, kuri padeda nustatyti tarifą, taikytiną neatleistoms nuo mokesčių Belgijos kilmės pajamoms; bazinis mokestis apskaičiuojamas remiantis šia mokesčių baze. Mokesčių lengvatos dėl nuo mokesčių atleistos pajamų dalies, ilgalaikio indėlio ir išlaidų, patirtų siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, vėliau traukiamos iš bazinio mokesčio. Tik pritaikius lengvatas bazinis mokestis, remiantis 1992 m. CIR 155 straipsniu, sumažinamas proporcingai daliai, kuri atitinka pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo atleistos nuo mokesčių pajamos bendroje pajamų sumoje.

29

Kaip nusprendė Teisingumo Teismas, traukiant mokesčių lengvatą iš bazės, apimančią neatleistas nuo mokesčių Belgijos kilmės pajamas ir pajamas, atleistas nuo mokesčių pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, ir tik vėliau iš mokesčių atskaičiuojant dalį, kuri pastarosios sudaro bendroje pajamų sumoje, kuri yra mokesčių bazė, dėl šių teisės aktų mokesčių mokėtojas, kaip antai ieškovas pagrindinėje byloje, gali prarasti mokesčių lengvatą dalį, kuri jam būtų visiškai taikoma, jeigu visos jo pajamos būtų Belgijos kilmės ir jeigu mokesčių lengvatos būtų trauktos tik iš šias pajamas (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo Jacob ir Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205, 31 punktas).

30

Taigi ieškovas pagrindinėje byloje atsidūrė nepalankioje padėtyje, nes nevysiškai pasinaudojo mokesčių lengvatomis, kurias būtų turėjęs teisė, jeigu visos savo pajamas būtų gavęs Belgijoje (pagal analogiją žr. 2019 m. kovo 14 d. Sprendimo Jacob ir Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205, 42 punktą).

31

Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose tvirtintas skirtingas Belgijos Karalystės teritorijoje gyvenančių Sąjungos piliečių mokestinis vertinimas atsižvelgiant į jų pajamų kilmę, dėl kurio Sąjungos piliečiai gali būti atgrasomi naudotis Sutartyje užtikrinamomis pagrindinėmis laisvėmis, ypač SESV 45 straipsnyje garantuojama darbuotojų judėjimo laisve (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 14 d. Sprendimo Jacob ir Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205, 43 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

32

Darytina išvada, kad tokie teisės aktai lemia laisvo darbuotojų judėjimo kliūtį, kuri iš principo draudžiama pagal šį straipsnį.

33

Tokia kliūtis leistina, tik jeigu ją siekiama Sutarties atitinkančio teisės tikslu ir ji pateisinama privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net ir tokiu atveju reikia, kad šios priemonės taikymas būtų tinkamas nagrinėjamam tikslui pasiekti ir neviršytų to, kas būtina norint jį pasiekti (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo Jacob ir Lennertz, C-174/18, EU:C:2019:205, 44 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

34

Šiuo atveju Belgijos vyriausybė, kaip ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nepateikia jokio pateisinimo, bet mano, kad pirmasis klausimas iš esmės sutampa su pateiktu bylose, kuriose priimtas 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimas de Groot (C-385/00, EU:C:2002:750) ir 2019 m. kovo 14 d. Sprendimas Jacob ir Lennertz (C-174/18, EU:C:2019:205), todėl jį reikia atsakyti teigiamai.

35

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės mokesčių teisės normos, kurias taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas, apskaitavus jo pajamą mokestį minėtoje valstybėje narėje, praranda dalį jos teikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna atlyginimą už darbą pagal darbo sutartį kitoje valstybėje narėje, apmokestinamą pastarojoje valstybėje narėje ir atleidžiamą nuo mokesčių pirmojoje valstybėje narėje remiantis dvišale sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

Dėl antrojo klausimo

36

Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar atsakymui į pirmąjį klausimą turi įtakos aplinkybė, kad atitinkamas mokesčių mokėtojas negauna reikšmingų pajamų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, tačiau ji vis dėlto gali suteikti jam nagrinėjamas mokesčių lengvatas.

37

Remiantis suformuota jurisprudencija pareiga atsižvelgti į asmeninį ir šeiminių padėtį gali tekti darbo vietos valstybei narei, tik jei mokesčių mokėtojas gauna visas ar beveik visas savo apmokestinamąsias pajamas iš joje vykdomos veiklos ir negauna reikšmingų pajamų savo gyvenamosios vietos valstybėje, todėl ši negali jam taikyti lengvatų, atsižvelgdama į asmeninį ir šeiminių padėtį (2017 m. birželio 22 d. Sprendimo Bechtel, C-20/16, EU:C:2017:488, 56 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

38

Teisingumo Teismas pažymėjo, kad kitaip būtų tuomet, jeigu paaiškėtų, kad atitinkamas mokesčių mokėtojas savo gyvenamosios vietos valstybėje narėje negavo jokių pajamų arba gavo tokias nedideles pajamas, kad ši valstybė negali jam suteikti lengvatų, kurios taikomos atsižvelgus į visas jo pajamas ir asmeninį bei šeiminių padėtį (2017 m. vasario 9 d. Sprendimo X, C-283/15,

39

Faktiškai lemiamas kriterijus yra valstybės narės negalėjimas dėl nepakankamų apmokestinamųjų pajamų mokėti tikslais atsižvelgti į asmeninį ir šeiminių mokėtojų padėtį, nors dėl pakankamų pajamų kitur tai atsižvelgti galima (2017 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo Sprendimas X, C-283/15, EU:C:2017:102, 42 punktas).

40

Vis dėlto akivaizdu, kad taip nėra pagrindinėje byloje, nes iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad, neatsižvelgiant į ieškovo pagrindinėje byloje gyvenamosios vietos valstybėje narėje gautų pajamų dydį ir į jo dalį visų pajamų atžvilgiu, šių pajamų pakanka, kad ši valstybė narė galėtų jas apmokestinti ir suteikti jam lengvatas, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokėtojų lengvatas, atsižvelgiant į jo asmeninį ir šeiminių padėtį.

41

Taigi, nors ieškovas pagrindinėje byloje didžiausią dalį savo pajamų gauna Liuksemburge, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad jis turi pakankamai pajamų Belgijoje, kad pastarojoje valstybėje narėje būtų galima atsižvelgti į jo asmeninį ir šeiminių padėtį siekiant jam suteikti mokėtojų lengvatas.

42

Šiomis aplinkybėmis antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: aplinkybės, kad atitinkamas mokėtojų mokėtojas negauna reikšmingų pajamų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį klausimą, nes ši valstybė narė gali jam suteikti nagrinėjamas mokėtojų lengvatas.

Dėl trečiojo klausimo

43

Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar į pirmąjį klausimą pateiktam atsakymui turi įtakos aplinkybės, kad pagal dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį tarp gyvenamosios vietos valstybės narės ir darbo vietos valstybės narės atitinkamas mokėtojų mokėtojas, apmokestinant antrojoje valstybėje narėje jo gautas pajamas, pasinaudojo mokėtojų lengvatomis, numatytomis jos mokėtojų teisės aktuose, tačiau šios mokėtojų lengvatos neapima kai kurių iš jų, į kurias jis iš principo turi teisę pirmojoje valstybėje narėje.

44

Šiuo klausimu reikia priminti, kad, nesant Sąjungos vienodinimo ar derinimo priemonių, valstybės narės gali dvišaliai ar daugiašaliai dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimis pakeisti sąsają tarp gyvenamosios vietos valstybės atsižvelgimo, viena vertus, į visas jos rezidentų pajamas ir, kita vertus, į jo bendrą asmeninį ir šeiminių padėtį. Taigi pagal sutartį gyvenamosios vietos valstybei narei gali būti netaikoma pareiga visiškai atsižvelgti į jos teritorijoje gyvenančių mokėtojų mokėtojų, dalį savo ekonominės veiklos vykdančių kitoje valstybėje narėje, asmeninį ir šeiminių padėtį (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo de Groot, C-385/00, EU:C:2002:750, 99 punktas).

Be to, gyvenamosios vietos valstybės narė gali būti atleista nuo šios pareigos, jeigu konstatuoja, kad net neatsižvelgiant į jokiais sutartis viena arba kelios darbo vietos valstybės narės jose apmokestinamoms pajamoms taiko lengvatas, susijusias su atsižvelgimu į šiose valstybėse narėse negyvenančią, tačiau jose apmokestinamąsias pajamas gaunančią mokesčių mokėtoją asmeninį ir šeiminių padėtį (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo de Groot, C-385/00, EU:C:2002:750, 100 punktas).

Vis dėlto dvigubo apmokestinimo panaikinimo mechanizmai arba nacionalinės mokesčių sistemos, kuriomis panaikinamas arba sušvelninamas dvigubas apmokestinimas, turi užtikrinti atitinkamą valstybių mokesčių mokėtojams, kad apskritai bus tinkamai atsižvelgta į visų jų asmeninį ir šeiminių padėtį, nesvarbu, kaip atitinkamos valstybės narės pasidalijo šią pareigą, kad nesukurtų su Sutarties nuostatomis dėl laisvo darbuotojų judėjimo nesuderinamo skirtingo vertinimo, kurio visiškai nelemia nacionalinių mokesčių teisės aktų skirtumai (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo de Groot, C-385/00, EU:C:2002:750, 101 punktas; 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo Imfeld ir Garcet, C-303/12, EU:C:2013:822, 70 punktas).

Nagrinėjamu atveju, viena vertus, reikia pažymėti, kad iš Belgijos ir Liuksemburgo sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatų nematyti, kad pagal šią sutartį Belgijos Karalystė būtų atleista nuo pareigos visiškai atsižvelgti į jos teritorijoje gyvenančių mokesčių mokėtojų, kurie dalį savo ekonominės veiklos vykdo Liuksemburge, asmeninį ir šeiminių padėtį.

Iš tiesų šios sutarties 24 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta, kad į atitinkamo mokesčių mokėtojo asmeninį ir šeiminių padėtį atsižvelgiama tik siekiant nustatyti vidutinį mokesčių tarifą, taikomą Liuksemburge apmokestinamoms jo pajamoms, tačiau Belgijos Karalystė neatleidžiama nuo šios pareigos.

Kita vertus, pagrindinėje byloje nagrinėjamose mokesčių teisės normose nenustatyta jokios sąsajos tarp mokesčių lengvatų, kurios pagal tas normas teikiamos mokesčių mokėtojams – atitinkamos valstybės narės rezidentams, ir mokesčių lengvatų, kuriomis jie gali pasinaudoti juos apmokestinant kitoje valstybėje narėje (2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo Imfeld ir Garcet, C-303/12, EU:C:2013:822, 73 punktas), nes pirmosios lengvatos iš dalies prarandamos ne dėl lygiavertės mokesčių lengvatų taikymo Liuksemburge – toks netekimas yra automatinis tuo atveju, kai gaunama pajamų, atleistų nuo mokesčių pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

Be to, atrodo, kad ieškovo pagrindinėje byloje darbo vietos valstybėje narėje tik iš dalies atsižvelgiama į jo asmeninį ir šeiminių padarinių, nes, kaip matyti iš pačios trečiojo klausimo formuluočių, mokesčių lengvatos, kuriomis jis pasinaudojo, šioje valstybėje narėje apmokestinant joje gautas pajamas, neapima kai kurių iš tų lengvatų, į kurias jis iš principo turi teisę gyvenamosios vietos valstybėje narėje, t. y. Belgijos Karalystėje, ir kurių dalį praranda taikant minėtas teises normas.

51

Šiomis aplinkybėmis nei Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutartyje naudojami mechanizmai siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo, nei pagrindinėje byloje nagrinėjama nacionalinė mokesčių sistema neleidžia Belgijos rezidentus užtikrinti, kad apskritai darbo vietos valstybėje narėje būtų tinkamai atsižvelgta į visų jų asmeninį ir šeiminių padarinių.

52

Taigi į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip: aplinkybės, kad pagal dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį tarp gyvenamosios vietos valstybės narės ir darbo vietos valstybės narės atitinkamas mokesčių mokėtojas, apmokestinant antrojoje valstybėje narėje jo gautas pajamas, pasinaudojo mokesčių lengvatomis, numatytomis jos mokesčių teisės aktuose, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį klausimą, nes nei šioje sutartyje, nei gyvenamosios vietos valstybės narės mokesčių teisės normose nenumatyta atsižvelgti į šias lengvatas ir jos neapima kai kurių iš šių lengvatų, į kurias šis mokesčių mokėtojas iš principo turi teisę gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

Dėl ketvirtojo klausimo

53

Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar atsakymui į pirmąjį klausimą turi įtakos aplinkybės, kad darbo vietos valstybėje narėje atitinkamam mokesčių mokėtojui pritaikytos mokesčių lengvatos suma bent jau lygi mokesčių lengvatų, kurias jis prarado gyvenamosios vietos valstybėje narėje, sumai.

54

Šiuo klausimu reikia priminti, kad valstybė narė, siekdama išvengti sipleigojimą pagal Sutartį, negali remtis tuo, kad egzistuoja lengvata, kuri vienašališkai suteikia kita valstybė narė, šiuo atveju – valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas dirba ir gauna didžiąją dalį savo pajamų (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo Imfeld ir Garcet, C-303/12, EU:C:2013:822, 61 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

55

Taikant pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokesčių teisės normas Belgijoje gyvenantis ir joje apmokestinamas pajamas gaunantis mokesčių mokėtojas, kaip antai BJ, automatiškai praranda dalį mokesčių lengvatų, į kurias iš principo turi teisę pagal tas normas, kai kitoje valstybėje narėje gauna pajamų, kurios Belgijoje atleidžiamos nuo mokesčių pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Neatsižvelgiant į šioje kitoje valstybėje narėje šiam mokesčių mokėtojui taikomą mokestinį vertinimą, būtent dėl automatinio tokio praradimo pobūdžio, yra pažeidžiama darbuotojų judėjimo laisvė (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo Imfeld ir Garcet, C-303/12, EU:C:2013:822, 62 punktą).

56

Taigi siekdama išvengti ?sipareigojim?, jai tenkan?i? pagal SESV 45 straipsn?, gyvenamosios vietos valstyb? nar? negali remtis aplinkybe, kad ? ieškovo pagrindin?je byloje asmenin? ir šeimini? pad?t? buvo iš dalies atsižvelgta, jo Liuksemburge gautas pajamas apmokestinant šioje valstyb?je nar?je, ir kad d?l to jis gal?jo joje pasinaudoti mokes?i? lengvata, nesvarbu, kokia šios lengvatos suma.

57

Be to, reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 25, 37 ir 46 punktuose primint? jurisprudencij? gyvenamosios vietos valstyb? nar? ir prireikus darbo vietos valstyb? nar? turi užtikrinti savo mokes?i? mok?tojams, kad bus tinkamai atsižvelgta ? vis? j? asmenin? ir šeimini? pad?t?.

58

Iš aplinkyb?s, kad Liuksemburge ieškovui pagrindin?je byloje mokestis buvo sumažintas suma, bent jau lygia mokes?i? lengvat?, kurias jis prarado Belgijoje, sumai, negalima daryti išvados, kad buvo visiškai atsižvelgta ? jo asmenin? ir šeimini? pad?t?, juo labiau kad ? ši? situacij? atsižvelgta tik iš dalies, nes šis mokes?io sumažinimas neapima tam tikr? mokes?i? lengvat?, ? kurias jis iš principo turi teis? Belgijoje.

59

Be to, kaip pažym?ta šio sprendimo 48 punkte, Belgijos ir Liuksemburgo mokes?i? sutarties 24 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta, kad ? atitinkamo mokes?i? mok?tojo asmenin? ir šeimini? pad?t? atsižvelgiama tik siekiant nustatyti vidutin? mokes?io tarif?, taikom? Liuksemburge apmokestinamoms jo pajamoms.

60

Taigi ? ketvirt?j? klausim? reikia atsakyti taip: aplinkyb?, kad darbo vietos valstyb?je nar?je atitinkamam mokes?i? mok?tojui pritaikytos mokes?io lengvatos suma bent jau lygi mokes?i? lengvat?, kurias jis prarado gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, sumai, neturi ?takos atsakymui ? pirm?j? klausim?.

D?l penktojo klausimo

61

Penktuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar SESV 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstyb?s nar?s mokes?i? teis?s aktai, kuriuos taikant šioje valstyb?je nar?je gyvenantis mokes?i? mok?tojas praranda dal? jos suteikt? mokes?i? lengvat? d?l to, kad gauna pajam? iš buto, kurio savininkas jis yra kitoje valstyb?je nar?je, apmokestinam? pastarojoje valstyb?je nar?je ir atleist? nuo mokes?io pirmojoje valstyb?je nar?je pagal dvišal? sutart? d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo.

62

Pagal SESV 63 straipsnio 1 dal? draudžiami visi kapitalo jud?jimo tarp valstybi? nari? ir tarp valstybi? nari? ir tre?i?j? šali? apribojimai.

63

Šiuo klausimu reikia priminti, kad tarp pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį draudžiamą priemonę, kaip laisvo kapitalo judėjimo apribojimą, yra tos, kurios atgraso vienos valstybės narės rezidentus investuoti į nekilnojamąjį turtą kitose valstybėse narėse (2018 m. balandžio 12 d. Sprendimo Komisija / Belgija, C-110/17, EU:C:2018:250, 40 punktą ir nurodyta jurisprudenciją).

64

Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami mokesčiai metais BJ gavo pajamų iš Liuksemburge esančio buto, kaip gyvenamosios patalpos, nuomos.

65

Taigi SESV 63 straipsnis taikytinas pagrindinėje byloje.

66

Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami mokesčiai teisės aktai, be kita ko, išdėstyti šio sprendimo 28 punkte, taikomi visoms pajamoms, atleistoms nuo mokesčio pagal tarptautinį sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

67

Pagal Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutartį pajamos iš Liuksemburge esančio nekilnojamojo turto apmokestinamos šioje valstybėje narėje ir atleidžiamos nuo mokesčio Belgijoje.

68

Vis dėlto taip pat, kaip ir pajamų, kurias ieškovas pagrindinėje byloje gavo iš savo profesinės veiklos Liuksemburge, atveju, traukiant mokesčio sumažinimą bazę, apimančią neatleistas nuo mokesčio Belgijos kilmės pajamas ir pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo atleistas nuo mokesčio pajamas, ir tik vėliau iš mokesčio atskaičius dalį, kuri jos sudaro bendroje pajamų sumoje, kuri yra mokesčio bazė, pagrindinėje byloje nagrinėjamų mokesčių teisės normų taikymas taip pat lemtų ieškovui pagrindinėje byloje nepalankių padarinių, nes dėl jo šis asmuo prarastų dalį mokesčių lengvatų, kurias turėtų teisė, jeigu visas savo pajamas iš nekilnojamojo turto gautų iš Belgijoje esančio nekilnojamojo turto.

69

Taigi šiose teisės normose tvirtintas skirtingas mokesčių mokėtojų, Belgijos rezidentų, vertinimas atsižvelgiant į tai, ar jie gauna pajamų iš Belgijoje, ar kitoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto, galintis juos atgrasyti nuo investicijų į nekilnojamąjį turtą kitose valstybėse narėse nei Belgijos Karalystės.

70

Taigi šiomis nuostatomis apribojamas laisvas kapitalo judėjimas, o tai iš principo draudžiama pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį.

71

SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad SESV 63 straipsnio nuostatomis

nepažeidžiama valstybi? nari? teis? taikyti atitinkamas savo mokes?i? ?statym? nuostatas, pagal kurias skiriami mokes?i? mok?tojai d?l j? skirtingos pad?ties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu.

72

Ši nuostata, kuria nukrypstama nuo laisvo kapitalo jud?jimo, turi b?ti aiškinama siaurai. Tod?l ji negali b?ti aiškinama taip, kad kiekvienas mokes?i? teis?s aktas, kuriame daromas skirtumas tarp mokes?i? mok?tojų d?l j? gyvenamosios vietos arba d?l valstyb?s nar?s, kur jie investuoja savo kapital?, automatiškai yra suderinamas su Sutartimi (2014 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo Verest ir Gerards, C?489/13, EU:C:2014:2210, 26 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

73

Iš ties? min?ta nukrypti leidžianti nuostata savo ruožtu yra ribojama SESV 65 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalin?s teis?s nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo jud?jimo ir mok?jim?, kaip nustatyta 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užsl?pto apribojimo“ (2014 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo Verest ir Gerards, C?489/13, EU:C:2014:2210, 27 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

74

Remiantis suformuota jurisprudencija, reikia skirti pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkt? leidžiam? skirting? vertinim? nuo pagal SESV 65 straipsnio 3 dal? draudžiamos diskriminacijos. Tam, kad nacionaliniai mokes?i? teis?s aktai gal?t? b?ti laikomi suderinamais su laisv? kapitalo jud?jim? reglamentuojan?iomis Sutarties nuostatomis, reikia, kad šis skirtingas vertinimas b?t? susij?s su objektyviai skirtingomis situacijomis arba pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (2018 m. balandžio 12 d. Sprendimo Komisija / Belgija, C?110/17, EU:C:2018:250, 55 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

75

Nagrin?jamu atveju reikia pažym?ti, pirma, kad pagal kartu aiškinamas Belgijos ir Liuksemburgo mokes?i? sutarties 6 straipsnio ir 23 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir 1992 m. CIR 155 straipsnio nuostatas Belgijos Karalyst? numat? Belgijos mokes?i? rezidentams atleidimo nuo mokes?io metod? su „progresyvumo išlyga“, pagal kuri?, jeigu pajamos iš Liuksemburge esan?io nekilnojamojo turto yra apmokestinamos šioje valstyb?je nar?je ir atleidžiamos nuo mokes?io Belgijoje, ? šias pajamas atsižvelgiama nustatant Belgijoje apmokestinamoms pajamoms taikom? tarif?.

76

Šis metodas leidžia užtikrinti, kad ? mokes?i? mok?tojo pajamas, kurios atleidžiamos nuo mokes?io gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, ji vis d?lto gal?t? atsižvelgti, taikydama progresyvumo taisykl?, kai apskai?iuoja mokes?io už likusias mokes?io mok?tojo pajamas sum? (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo Verest ir Gerards, C?489/13, EU:C:2014:2210, 30 punkt? ir nurodyt? jurisprudencij?).

77

Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s: tokiu reglamentavimu siekiama išvengti to, kad mokes?i? mok?tojo, kuris yra nekilnojamojo turto kitoje valstyb?je nar?je savininkas, apmokestinamosioms pajamoms gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je b?t? taikomas mažesnis mokes?io tarifas nei tas, kuris taikomas mokes?i? mok?toj?, kurie yra panašaus turto

gyvenamosios vietos valstybėje savininkai, pajamoms (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Verest ir Gerards, C-489/13, EU:C:2014:2210, 31 punktą).

78

Taigi atsižvelgiant į šį tikslą mokesčių mokėtojų, įsigijusių nekilnojamojo turto gyvenamosios vietos valstybėje narėje, padėtis yra panaši į mokesčių mokėtojų, įsigijusių tokio turto kitoje valstybėje narėje, padėtį (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Verest ir Gerards, C-489/13, EU:C:2014:2210, 32 punktą).

79

Antra, Belgijos vyriausybė, kaip ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nenurodė jokio privalomojo bendrojo intereso pagrindo, kuriuo būtų galima pateisinti pagrindinį byloje nagrinėjamuose teisės aktuose tvirtintą skirtingą šių dviejų mokesčių mokėtojų kategorijų vertinimą.

80

Šiomis aplinkybėmis nacionalinės mokesčių teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, negali būti laikomos suderinamomis su Sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, visų pirma su SESV 63 straipsnio 1 dalimi ir 65 straipsnio 1 dalies a punktu.

81

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į penktą klausimą reikia atsakyti: SESV 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstybės narės mokesčių teisės aktai, kuriuos taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas praranda dalį jos teikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna pajamų iš buto, kurio savininkas jis yra kitoje valstybėje narėje, apmokestinamą pastarojoje valstybėje narėje ir atleidžiamą nuo mokesčio pirmojoje valstybėje narėje pagal dvišalį sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

82

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1.

SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės mokesčių teisės normos, kurias taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas, apskaitą įvairių jo pajamų mokestį minėtoje valstybėje narėje, praranda dalį jos teikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna atlyginimą už darbą pagal darbo sutartį kitoje valstybėje narėje, apmokestinamą pastarojoje valstybėje narėje ir atleidžiamą nuo mokesčio pirmojoje valstybėje narėje remiantis dvišale sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

2.

Aplinkyb?, kad atitinkamas mokes?i? mok?tojas negauna reikšming? pajam? gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, neturi ?takos atsakymui ? pirm?j? prejudicin? klausim?, nes ši valstyb? nar? gali jam suteikti nagrin?jamas mokes?i? lengvatas.

3.

Aplinkyb?, kad pagal dvigubo apmokestinimo išvengimo sutart? tarp gyvenamosios vietos valstyb?s nar?s ir darbo vietos valstyb?s nar?s atitinkamas mokes?i? mok?tojas, apmokestinant antrojoje valstyb?je nar?je jo gautas pajamas, pasinaudojo mokes?i? lengvatomis, numatytomis jos mokes?i? teis?s aktuose, neturi ?takos atsakymui ? pirm?j? prejudicin? klausim?, nes nei šioje sutartyje, nei gyvenamosios vietos valstyb?s nar?s mokes?i? teis?s normose nenumatyta atsižvelgti ? šias lengvatas ir jos neapima kai kuri? iš ši? lengvat?, ? kurias šis mokes?i? mok?tojas iš principo turi teis? gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je.

4.

Aplinkyb?, kad darbo vietos valstyb?je nar?je atitinkamam mokes?i? mok?tojui pritaikytos mokes?io lengvatos suma bent jau lygi mokes?i? lengvat?, kurias jis prarado gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, sumai, neturi ?takos atsakymui ? pirm?j? prejudicin? klausim?.

5.

SESV 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstyb?s nar?s mokes?i? teis?s aktai, kuriuos taikant šioje valstyb?je nar?je gyvenantis mokes?i? mok?tojas praranda dal? jos teikiam? mokes?i? lengvat? d?l to, kad gauna pajam? iš buto, kurio savininkas jis yra kitoje valstyb?je nar?je, apmokestinam? pastarojoje valstyb?je nar?je ir atleidžiam? nuo mokes?io pirmojoje valstyb?je nar?je pagal dvišal? sutart? d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo.

Parašai.

(*1) Proceso kalba: pranc?z?.